

stavebního, je stížnost nepřipustná i proti napadenému usnesení, kterým byly zamítnuty námitky proti ustanovení třetího znalce, a slušelo ji jako takovou odmítnouti, když tak již soud první stolice neučinil (§ 78 ex. ř. a §§ 523 a 526 odstavec druhý c. ř. s.).

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by o rekursu znovu rozhodl.

Důvody:

Soudní odhad nemovitostí za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty jest úkonem řízení nesporného, jehož podstata spočívá v provedení znaleckého důkazu spojeného s místním ohledáním a ve zhodnocení tohoto důkazu. Řízení upraveno jest v §§ 267—280 nesp. říz. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák., podle řu 272 nesp. říz. platí pak pro ně, pokud patent nemá sám vlastních odchylných ustanovení, avšak jen ohledně výkonu odhadu, předpisy »procesního řízení«, totiž dříve všeobecného soudního řádu ze dne 1. května 1781, čís. 13 sb. z. s., nyní pak nahrazující je předpisy nového civilního soudního a zvláště exekučního řádu, jmenovitě tedy t. zv. odhadního řádu vydaného v základě řu 144 poslední odstavec ex. ř. Ohledně opravných prostředků platí dle toho tedy předpisy nesporného řízení, kde podle řu 9 nesp. říz. rekurs přípustný jest, beze všeho omezení, a může strana s ním vyčkati až do vyřízení rozkladu podaného proti doručenému jí usnesení. Rozhodnutí rekursního soudu, že se rekurs odmítá jako nepřipustný a pozdě podaný, nelze srovnati s těmito zákonnými předpisy, proto musilo býti zrušeno, a rekursnímu soudu uloženo, aby rekurs vyřídil ve věci samé.

Čís. 5327.

Ani v řízení exekučním není opravná stolice, zkoumajíc přípustnosti a včasnost rekursu, vázána názory nižších soudů.

Požární náhradu, složenou dle řu 307 ex. ř. (§ 1425 obč. zák.) na soudě, jest rozvrhnouti podle zásad §§ 283—287 ex. ř. Neplatí tu ustanovení řu 239 poslední odstavec ex. ř.; dovolací rekurs do souhlasných usnesení nižších stolic jest nepřipustným (§§ 528 c. ř. s., 78 ex. ř.).

(Rozh. ze dne 2. října 1925, R I 832/25.)

Soud první stolice přikázal požární náhradu knihovním věřitelům nevzav zřetele k daňové pohledávce eráru. Rekursní soud k rekursu eráru napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs.

Důvody:

Dovolací rekurs směřuje proti souhlasným rozhodnutím nižších stolic, jimiž z rozvrhované požární náhrady za dům nebylo nic přikázáno na vykonatelnou daňovou pohledávku čsl. eráru. Prvý soudce usnesením ze dne 25. června 1925 odmítl tento dovolací rekurs jako nepřipustný,

k rekursu finanční prokuratury však rekursní soud usnesením ze dne 10. srpna 1925 přijal tento dovolací recurs k soudu, a usnesení toto vešlo v moc práva. Avšak tímto usnesením není vázána opravní stolice, povoláná k věcnému vyřízení dovolacího rekursu. V §§ 523 a 528 c. ř. s. jest ovšem již soudu první stolice nařízeno, by nepřipustné a opožděné rekursy přímo odmítl. Ale v §u 526 druhý odstavec c. ř. s. jest opravné stolici, k vyřízení rekursu povolané, rovněž nařízeno, by nepřipustné neb opožděné rekursy ihned odmítla. Tento příkaz, především přípustnost a včasnost rekursu opětně zkoumati, jest opravné stolici dán beze všeho omezení, z čehož patrno, že zkoumání ono není vázáno názory nižších stolic. Dle §u 78 ex. ř. platí tato zásada i v exekčním řízení. Nejvyšší soud pak shledává, že dovolací recurs, o nějž jde, jest nepřipustným. Správně uvádí rekursní soud, že předpis §u 79 poj. zákona ze dne 23. prosince 1917, čís. 501 ř. zák. nepřichází tu v úvahu, ježto nevešel dosud v platnost. Rovněž k §u 215 čís. 4 ex. ř. nelze přihlížeti, ježto na realitu požárem poškozenou nevede se reální dražba a požární náhrada nestala se součástíkou rozvrhové podstaty. Za to však jde tu o případ §u 307 ex. ř. Dle §u 307 ex. ř. jest poddlužník, činí-li si na pohledávku, přikázanou k vybrání, nárok též jiná osoba než vymáhající věřitel, oprávněn a za určitých podmínek i povinen, by přikázanou pohledávku složil u exekčního soudu pro všechny tyto osoby (§ 1425 obč. zák.). Složenou pohledávku rozvrhnouti jest dle zásad §§ 283—287 ex. ř. (Srv. Fürstel »Rak. civ. proc. zákony« vydání 1899 sv. II. str. 625, Neumannův komentář k ex. řádu výklad k §u 307 ex. ř.). Při rozvrhu podle §u 283 až 287 ex. ř. neplatí vyjimečný předpis §u 239 poslední odstavec ex. ř. o přípustnosti mimořádného dovolacího rekursu, jak patrno z §u 286 odstavec první, kdež se § 239 necituje. Platí tu tedy všeobecný předpis §u 528 c. ř. s. a 78 ex. ř. V tomto případě jde o řízení podle §u 307 ex. ř., ježto požární náhrada jest zabavena dvěma věřiteli a činí si na ni nárok i další osoby. Vzhledem k uvedenému jest dovolací recurs do souhlasných rozhodnutí obou nižších stolic jako nepřipustný odmítnouti.

Čís. 5328.

Proti nárokům na plnění výměny lze namítnouti započtením vzájemné pohledávky pouze, pokud není celková výše výměny vyloučena z exekuce.

(Rozh. ze dne 2. října 1925, Rv I 1226/25.)

Žalobě o plnění výměnku procesní soud první stolice vyhověl, neuznav vzájemných pohledávek, namítaných žalovanými započtením. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Ve věci samé jest pro otázku přípustnosti započtení rozhodným, zda výměna žalobců (naturální dávky a peněžitá částka do výše 800 Kč)